

ע"פ 22465/04/17 - אחמד מראגה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 17-04-22465

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופט שירלי רנر

המעורער אחמד מראגה עו"י ב"כ עו"ד מחמוד ראהח	נגד מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים	המשיבת המשיבת המשיבת
---	---	----------------------------

פסק דין

1. ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופת ג' סקפא שפירא) שניתן ביום 17.2.2017 במסגרת ת"פ 13580-08-15.
2. המערער הורשע על פי הודהתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
3. בית המשפט קמא הטיל על המערער שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום מתן גזר הדין שלא עבר עבירה בה הורשע או עבירה של תקיפה שוטר וכן הוטל עליו קנס בסך 500 ל"ג או 5 ימי מאסר תMOREנו. הערעור מכoon כנגד הרשות המערער.
4. **ואלה המעשים:** המערער ביצע את העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בשל אי-ຽע שארע ביום 14.9.2017 בשעות הבוקר. באותו מועד, שוטר ערך דוח' לאדם אחר, המערער התקrab והתערב בעבודתו של השוטר. השוטר פנה למערער וביקש ממנו לעזוב את המקום. המערער ניסה למשוך מידיו של השוטר את פנקס הדוח' חות ובק הפריע למשין.

5. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרת הוסכם כי שירות המבחן יבחן, בתסקירות שיעור, את שאלת הרשותה ובכפוף לתסקיר חובי המשיבה תעזור לרשותה, מסר מותנה, של"צ ופיצוי למתלוון בסך של 1,000 ₪ והגנה תהיה חופשיה בטיעוניה.

6. שירות המבחן המליץ על הטלת של"צ בהיקף של 100 שעות, וכן הומלץ כי בית המשפט ימנע מהרשותה המערער, זאת על מנת להימנע מגיעה בעתידו.

7. בית משפט קמא קבע כי טيبة של העבירה ונסיבותיה, דורשות נסיבות חריגות ביותר וקיצונית על מנת שיצדקנו הימנעות מהרשותה. כמו כן נקבע, כי על פי הנ吐נים שנמסרו בתסקיר המבחן, לא עולה כי מהרשותה הפלילית צפוייה פגעה קונקרטית חמורה כלשהי במערער מעבר לפגיעות הרגילות הנגרמות למי שמורשע בפליליים.

טענות הצדדים

8. לטענת המערער, בית המשפט קמא שגה שלא קיבל את המלצה לשירות המבחן והחליט לרשותו. כמו כן, טעה בית המשפט שלא נתן משקל ראוי לגילו, היעדר עבר פלילי, הودאות וקבלת אחריות, העובדה שהמדוברות שלו בעבירה הייתה מקרית ואיןיה משקפת את אורחות חייו, הזמן שעבר מאז בוצעה והסיכון הנמור להישנותה.

9. עוד נטען, כי שגה בית המשפט קמא בקביעתו כי נדרש פגעה קונקרטית חמורה על מנת להימנע מהרשותה ולא הסתפק בקביעת שירות המבחן כי קיים סיכוי לפגעה עתידית עקב הרשותה. וכן, נטען כי יש מקום לביטול הרשותה מחמת אפשרות לנזק קונקרטי בעתיד (בא הפעם ל-ע"פ 5446/15) ועל כן יש מקום לקבל הערעור, שכן המערער עובד כחשמלאי והוא רוצה להתקדם בתחום זה עד להיווט קובלן רשום. על פי הוראות החוק בעניין זה נדרש העדר רישום פלילי (הוגשו המסמכים הרלוונטיים הנוגעים בכר). שירות המבחן הצבע על היות המערער אדם נורמטיבי, זו הסתברותו הראשונה והיחידה, העבירה בוצעה לפני למעלה שלוש שנים. כל אלה, כך נטען, מצדיקים קבלת הערעור.

10. ב"כ המשיבה טענה כי החלטה אליה הפנה הסגורה אינה דומה לעניינו, שכן מדובר על נזק קונקרטי ממש ואילו המערער מייצר לעצמו פוטנציאלי לנזק קונקרטי ערטילאי. בנוסף, עונשו של המערער קל באופן ממש, בית משפט קמא התחשב לפחות בכל הנ吐נים של הנאשם ואין טעות בגזר דיןו של בית משפט קמא המציג התערבותה ערכאת הערעור. על כן יש לדוחות הערעור.

דין

11. ברע"פ 04/11476 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ ואח' נקבע, לעניין אי הרשותה, כדלקמן:

"לענין זה יאמר במתמית: כלל, ביטולה של הרשותה במערך הענישה"

בפלילים הוא עניין חריג שבחריג, המאפשר בנסיבות מיוחדות (סעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977). על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת החוק, כגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מימוש עיקרון השוויון של הכל בפניו החוק. בהתקיים אחריות פלילתית, סטייה מחובבת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנתקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזו שבן הצורך במימוש האינטראס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, בין המשקל הראו שיש לתת לנסיבות האינדיידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטראס האחרון. כאשר מתקיים חוסר איזון נוקב בין העניין שיש לציבור באכיפת הדין, לבין עצמת הפגיעה העוללה להיגרם לנאות מהרשעתו ועונשתו, עשוי בית המשפט להשתמש בכל הנדיר הנתנו בידו ולהימנע מהרשעת הנאשם (ע"פ 2083/96 כתב ב' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) (1997); ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קלין, פסקה 76 ואילך ([פורסם בנתו], 4.9.2007)).

12. לאור הכלל כאמור לעיל ובנסיבות העניין, לא מצאנו לנכון להתערב בדין של בית משפט קמא. בית המשפט התחשב בהמלצת שירות המבחן גם אם לא קיבל את המליצה שלא להרשיע את המערער, והדבר בא לידי ביטוי בכך שניתן עונש צופה עתיד (3 חודשים מסר על תנאי) וקנס בסך 500 ₪. וכן, החלטתו באהה בגדר הטוויח שנקבע בהסדר הטיעון. לא ראיינו כי נפללה טעות בהחלטת בית משפט קמא המצדיקה התערבות עריכת הערעור.

לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ח, 11 מרץ 2018, בהעדר המערער, ובמעמד ב"כ המערער, וב"כ המשיבה.

כרמי מוסק, שופט
שרלי רנर,
שופטת

רפי כרמל, שופט
אב"ד